

4 august – 10 august

Lucrarea lui Petru

Textul de memorat: „*Atunci Petru a început să vorbească și a zis: «În adevăr, văd că Dumnezeu nu este părtinitor, ci că, în orice neam, cine se teme de El și lucrează neprihănire este primit de El.»*” (Faptele apostolilor 10:34,35)

Odată cu plecarea lui Pavel la Tars, Petru redevine personajul principal al relatării lui Luca despre perioada de început a bisericii creștine. Luca îl prezintă făcând un fel de lucrare itinerantă pe teritoriul Iudeei și în zonele limitrofe. Și istorisește pe scurt două minuni săvârșite de apostol: vindecarea lui Enea și învierea Tabitei, iar apoi, în capitolul 10, experiența cu Corneliu.

Convertirea neamurilor constituia cel mai controversat subiect în biserica apostolică. Îndemnurile Duhului, care aminteau de evenimentul de la Cincizecime, i-au ajutat pe Petru și pe frații din Ierusalim să capete convingerea că binecuvântările Evangheliei nu se limitau la evrei, cu toate că discuțiile de după convertirea lui Corneliu nu au aplanat complet neînțelegerile. Între timp, biserica din Antiohia începuse deja să lucreze și cu neamurile.

Studiul de săptămâna aceasta se ocupă și de noua persecuție de scurtă durată - declanșată de data aceasta sub împăratul Irod - și de impactul ei asupra apostolilor, a căror viață fusese cruțată în timpul persecuției desfășurate de Pavel.

Duminică, 5 august – În Lida și în Iope

În timp ce Petru vizita comunitățile creștine din regiunea de coastă a Iudeei, probabil cu scopul de a le da învățătură (Faptele 2:42), Dumnezeu a făcut prin el câteva minuni asemănătoare cu cele săvârșite de Isus însuși.

1. Ce asemănări există între minunea săvârșită de Isus, relatată în Luca 5:17-26, și vindecarea lui Enea? Faptele 9:32-35

Minunea aceasta povestită foarte pe scurt ne amintește de vindecarea slăbănogului din Capernaum (Luca 5:17-26). Până și detaliul legat de ridicarea patului este similar. Ce contează este însă impactul vindecării lui Enea atât în Lida, cât și pe câmpia de coastă Șaron (în text, „Sarona”). Mulți au aflat de această minune și s-au întors la Domnul.

2. Recitește istoria învierii Tabitei. Prin ce se remarcă această femeie? Faptele 9:36-43

Tabita - nume aramaic cu semnificația „gazelă”; în greacă, Dorca - era o credincioasă foarte îndrăgită în zona în care locuia, datorită faptelor ei de caritate creștină. Minunea învierii ei se aseamănă cu o minune făcută de Isus: învierea fiicei lui Iair (Luca 8:41,42,49-56), la care Petru fusese martor. După exemplul dat de Isus, Petru le-a cerut tuturor să iasă din odaie (vezi Marcu 5:40). Apoi a îngenuncheat și s-a rugat, după care a spus către femeia decedată: „Tabita, scoală-te!” (Faptele 9:40).

Apostolii săvârșeau multe minuni sau, mai corect spus, Dumnezeu făcea multe minuni prin mâinile lor (Faptele 5:12). Ele se asemănau cu cele săvârșite de Isus ca să le amintească celor din biserică (dar și nouă astăzi) că nu instrumentul contează în primul rând, ci profunzimea consacrării lui față de Dumnezeu (vezi Ioan 14:12). Când ne așezăm total la dispoziția lui Dumnezeu ca să lucreze prin noi, pot avea loc lucruri mari. În acest caz s-au petrecut două lucruri mari: învierea Tabitei, desigur, dar și convertirea multor oameni din Iope (Faptele 9:42).

Unii spun că ar crede dacă ar vedea o minune precum cele de mai sus. Este adevărat că minunile i-au determinat pe unii să creadă. Dar Biblia este plină de relatări în care oamenii, deși au asistat la o minune, tot nu au crezut. Pe ce trebuie să se bazeze credința noastră?

Luni, 6 august – Acasă la Corneliu

În Iope, Petru a găzduit la un om pe nume Simon, de meserie tăbăcar (Faptele 9:43). La circa patruzeci de kilometri de Iope, în cetatea Cezareea, locuia Corneliu, un sutaș roman. El și membrii familiei lui erau oameni evlavioși și I se închinau lui Dumnezeu, deși nu aderaseră oficial la iudaism; cu alte cuvinte, Corneliu era încă un păgân, un necircumcis. El a primit într-o viziune porunca de a trimite niște oameni la Iope ca să-l roage pe Petru să vină la el acasă (Faptele 10:1-8).

3. Ce experiență a avut Petru și cum a interpretat-o el? Faptele 10:9-16,28,34,35

Este important de știut că viziunea lui Petru nu este despre mâncare, ci despre oameni. Da, viziunea a avut loc în jurul amiezii, când lui Petru îi era foame, iar glasul auzit l-a îndemnat să taie și să mănânce, dar Dumnezeu nu i-a transmis prin ea ideea că trebuia înlăturată distincția dintre animalele curate și cele necurate, ci ideea că Evanghelia îi include pe toți oamenii.

Scopul explicit al viziunii a fost acela de a-l determina pe Petru să renunțe la prejudecățile pe care le avea față de cei care nu erau evrei. În mentalitatea lui, vizita acasă la Corneliu și părtășia cu el aveau să-l facă necurat și, ca atare, nepotrivit pentru închinarea la templu sau pentru a se înfățișa înaintea lui Dumnezeu. Evreii din Iudeea primului secol și din zonele învecinate nu aveau legături cu neamurile.

O concepție răspândită pe atunci excludea celelalte popoare de la părtășia cu Israel. Ea denaturase scopul pentru care exista Israel ca națiune: vestirea în lumea întregă a cunoștinței despre Dumnezeu adevărat.

Întrucât circumcizia era semnul legământului avraamic, evreii s-au separat de popoarele necircumcise și le-au tratat cu dispreț. Considerau că alți oameni nu pot avea parte de binecuvântările legământului decât dacă acceptă circumcizia și dacă devin evrei. Iar ideea aceasta intra în contradicție cu faptul că Isus își dăduse viața pentru toți oamenii. În cele din urmă, primii credincioși au ajuns să înțeleagă acest lucru.

Citește Tit 2:11, Galateni 3:26-28 și Efeseni 2:11-19. Ce ne spun textele acestea despre universalitatea Evangheliei? Ce ne spun ele despre prejudecățile unor creștini față de cei de altă naționalitate?

Marti, 7 august – Darul Duhului

În Faptele 10:44-48 este prezentat un moment de răscruce din istoria bisericii primare: în premieră, unul dintre apostoli le propovăduiește Evanghelia unor străini necircumciși. Spre deosebire de evreii care trăiau printre greci, apostolii și ceilalți credincioși evrei nu erau pregătiți să-i primească în biserică pe acești oameni. Ei credeau că Isus era Mesia doar pentru Israel și că Evanghelia trebuia vestită doar evreilor de aproape și de departe. Pentru a fi primiți în biserică, străinii trebuiau să se convertească la iudaism; ca să poată deveni creștini, trebuiau să devină mai întâi evrei. Mentalitatea aceasta a credincioșilor evrei avea nevoie de schimbare.

4. Cum a reacționat biserica din Ierusalim față de experiența avută de Petru în Cezareea? Faptele 11:1-18

Prejudecata adânc înrădăcinată a evreilor cu privire la celelalte popoare i-a determinat pe credincioșii din Ierusalim să-l mustre pe Petru pentru că stătuse la aceeași masă cu niște oameni netăiați împrejur. Ei par mai preocupați de rigorile ritualurilor iudaice decât de mântuirea lui Corneliu și a familiei acestuia. Considerau că nerespectarea acestor ritualuri constituia o negare a credinței lui Israel și se temeau că vor pierde favoarea lui Dumnezeu, că vor fi acuzați de concetățenii lor evrei și vor sfârși la fel ca Ștefan.

„Sosise vremea ca biserica lui Hristos să înceapă o fază de lucru cu totul nouă. Ușa pe care mulți dintre convertiții iudei o închiseră în fața neamurilor trebuia să fie acum larg deschisă. Și neamurile care
Studiu Biblic, Trim. III, 2018 – Faptele apostolilor

primeau Evanghelia trebuiau să fie considerate egale cu credincioșii dintre iudei, fără să fie necesar să li se mai ceară ritualul circumciziunii.” - Ellen G. White, *Faptele apostolilor*, ed. 2014, p. 100

La fel ca la Cincizecime, și noii convertiți dintre neamuri au vorbit în limbi străine pe care până atunci nu le vorbiseră, nu în limbi cerești sau mistice. De data aceasta, scopul a fost altul: dacă la Cincizecime a fost înzestrarea apostolilor pentru misiunea mondială a bisericii, cu această ocazie a fost confirmată lucrarea harului lui Dumnezeu printre neamuri.

Miercuri, 8 august – Biserica din Antiohia

După relatarea despre convertirea lui Corneliu, Luca întrerupe firul istorisirii despre lucrarea lui Petru și arată cum a ajuns Evanghelia la alte popoare, la început.

5. Ce s-a întâmplat când unii evrei din Ierusalim s-au refugiat în Antiohia? Faptele 11:19-26

Pasajul acesta din Faptele 11 reia firul istorisirii din capitolul 8 despre persecuția dusă de Pavel. Dacă până la acest moment evenimentele se petrec în principal în Iudeea și în împrejurimi, începând de aici înainte ele depășesc cu mult granițele Iudeei.

Luca acordă o atenție specială mării cetăți Antiohia din Siria. Câțiva creștini evrei refugiați în Antiohia le-au propovăduit evreilor și grecilor de acolo Evanghelia și mulți dintre aceștia s-au convertit. Prin eforturile lor, misiunea încredințată de Isus înainte de înălțare (Faptele 1:8) începea să fie îndeplinită. Ei au fost cei care au pus bazele misiunii pentru oamenii de toate naționalitățile.

Aflând despre succesul bisericii în Antiohia, apostolii care erau în Ierusalim au hotărât să-l trimită acolo pe Barnaba ca să evalueze situația. Barnaba a observat marile oportunități de răspândire a Evangheliei și, bănuind că Pavel avea să-i fie de mare ajutor, l-a adus și pe el din Tars.

Și a avut dreptate. După un an de activitate împreună, mari mulțimi, formate în principal din neamuri, au auzit Evanghelia. Entuziasmul cu care vorbeau despre Isus Hristos le-a atras în premieră credincioșilor numele de „creștini” (Faptele 11:26). Din moment ce numele acesta „li s-a dat”, înseamnă că el a fost inventat de cei din afara bisericii, probabil ca epitet jignitor. Credincioșii preferau numele de „frați” (Faptele 1:16), „ucenici” (6:1) sau „sfinți” (9:13). Când a fost scrisă cartea Faptele apostolilor, denumirea de „creștin” se răspândise deja (26:28), iar Luca pare a-l privi favorabil. „Creștin” are sensul de urmaș, sau adept, al lui Hristos.

Ce înseamnă pentru tine numele de „creștin”? Prin ce anume arăți că ești creștin? Cu alte cuvinte, prin ce anume te distingi de un necreștin?

Joi, 9 august – Persecuția condusă de Irod

Revenind în Iudeea, aflăm că împăratul Irod l-a executat pe Iacov, fratele lui Ioan și fiul lui Zebedei (Marcu 1:19). Și că intenționa să-l execute și pe Petru.

6. Care a fost atitudinea regelui Irod față de ucenicii lui Hristos? Faptele 12:1-4

Regele Irod amintit aici este Irod Agripa I, nepotul lui Irod cel Mare (Matei 2:1). El a domnit în Iudeea între anii 40 și 44 d.Hr. Și-a câștigat popularitatea printre supușii lui evrei și în special printre farisei făcând paradă de evlavie. Mențiunea că a încercat să câștige favoarea iudeilor prin atacarea unor apostoli este susținută, se pare, și de alte surse.

Văzând că executarea lui Iacov a servit bine scopurilor sale, Agripa s-a gândit să-l execute și pe Petru. A poruncit să fie arestat și păzit de patru grupe de câte patru ostași, câte o grupă pentru fiecare dintre cele patru ceasuri din noapte. L-a pus astfel pe Petru sub supravegherea permanentă a patru ostași: doi chiar lângă el, de care era prins în lanțuri, și doi la ușa temniței. Prin măsurile acestea extreme, a încercat să împiedice o nouă „evadare” (Faptele 5:17-20).

7. Ce s-a întâmplat cu Petru, ca răspuns la rugăciunile credincioșilor? Faptele 12:5-18

În noaptea de dinaintea judecării și executării planificate de Agripa, Petru a fost încă o dată scos în mod miraculos din temniță de către un înger.

Mai departe, citim că Agripa a murit la Cezareea (Faptele 12:20-23). S-a încercat identificarea cauzei morții sale (peritonită, ulcer, chiar otrăvirea). Luca precizează însă că Agripa a murit pentru că a fost pedepsit de Dumnezeu.

Iacov este executat, Petru este eliberat, iar Irod suferă pedeapsa divină. Unii primesc ce li se cuvine, iar alții se pare că nu. Ce învățăm de aici despre posibilitatea de a primi răspuns la toate întrebările pe care le avem? De ce este necesar să trăim prin credință în ce privește lucrurile pe care nu le putem înțelege?

Vineri, 10 august – Un gând de încheiere

„Capitolele acestea [Faptele 8-10] să fie citite și să li se acorde o atenție specială. În ele vedem că cerul este mult mai aproape decât își închipuie mulți de creștinul angajat în lucrarea de salvare a sufletelor. Ar trebui să desprindem din ele și lecția grijii lui Dumnezeu față de toate ființele umane și aceea că fiecare ar trebui să se raporteze la semenul său ca la un instrument al Domnului pentru împlinirea lucrării Sale pe pământ.” - Comentariile lui Ellen G. White, *Comentariul biblic AZȘ*, vol. 6, p. 1059

„Când biserica se roagă, cauza lui Dumnezeu va înainta și dușmanii Lui nu vor avea câștig de cauză, chiar dacă aceasta nu scutește biserica de suferință și de martiraj; credința lui Luca în triumful Evangheliei este complet realistă și recunoaște că, deși Cuvântul lui Dumnezeu nu este încătușat, e foarte posibil ca slujitorii lui să sufere și să ajungă în cătușe.” - I. Howard Marshall, *The Acts of the Apostles*, 1980, pp. 206-207

BIBLIA ȘI CARTEA ISTORIA MÂNTUIRII – STUDIU LA RÂND

Biblia: 1 Tesaloniceni 1 - 2 Tesaloniceni 2

1. Ce a făcut Pavel, în nerăbdarea sa?
2. Pe cine trebuia să mustre, să îmbărbăteze și să sprijine tesalonicenii?
3. În cine va fi privit „cu uimire” Domnul „în ziua aceea”?
4. Ce se va întâmpla când cel ce oprește taina fărădelegii „va fi luat din drumul ei”?

Istoria mântuirii, capitolul 24

5. Ce voia Dumnezeu să-Și învețe poporul în legătură cu chivotul?